

ner, som man har med Hensyn til Kolonialraadsinstitutionen i Vestindien; jeg sigter navnlig til den Deling af Kolonialraadet, som der har været Spørgsmaal om, saaledes at det nuværende Kolonialraad skulde ophøre, imod at der oprettedes et Kolonialraad for St. Croix og et andet for St. Thomas og St. Jan. Jeg har hørt Uttringer, som tyde hen paa, at der fra Bestyrelsen i Kolonierne er udgaaet den Tanke, at disse nye Kolonialraad skulde fremkomme ved en Sammensmeltning med Borgerraadene. Af hvad der foreligger Offentligheden har jeg vel seet, at den høitagtede Finantsminister er af en noget afvigende Anskuelse, men da der, saavidt mig bekjendt, ikke foreligger Noget om, hvorpaa denne afvigende Anskuelse gaar ud, saa vil jeg med den ærede Formands Tilladelse tillade mig at udtale mig over de Særegenheder, som i den Henseende maafee kunne være at tage i Betragtning, idet jeg er tilbøielig til at have den Anskuelse af Forholdene, at hvis man strider til en Sammensmeltning af Kolonialraadene og Borgerraadene, saa vil alt det Karakteristiske ved Kolonialraadsinstitutionen og navnlig hele det konstitutionelle Præg, som denne Institution har, derved være ophørt. Jeg stылder Beviis for denne Bemærkning. Dersom man vil sammensmelte en Institution, der er grundlagt i 1852, med Borgerraadsinstitutionen eller, for at bruge et almindeligere Udtryk, med Kommunalraadsinstitutionen, der har bestaaet paa de vestindiske Der siden 1768, saa er det let at forubsee, at naar de to Institutioner sammensmeltes til een, da vil den ældre afgive hele Formen og Karakteren for den vordende Institution, hvorimod den nyere Form, den, der blev etableret 1852, saa omtrent vil ophøre. Kolonialraadsinstitutionen blev i sin Tid grundlagt med den varme Følelse for det konstitutionelle Liv, der i 1852 og i de Aaringer bevægede sig her i Moderlandet, og da jeg har haft ikke Lidet at gjøre med Udarbejdelsen af de herhen hørende Sager, saa kan jeg bekræfte, at denne Følelse har været gennemgaaende ved alle de forskjellige Bestemmelser, som ere nedlagte i Kolonialloven, ligesom ogsaa i den Maade, hvorpaa den i Kolonierne er traadt i Live, og med hvilken navnlig Borgerne derovre have haft endeel at gjøre.

Borgerraadene, der, som sagt, ere Kommunalraad, virke hele Aaret igjennem, hvorimod Kolonialraadet kun har den Styrke og Indflydelse, som ligger i en periodisk tilbagevendende politisk Institution. Kommunalraadet antages i det Væsentlige at have besluttende Myndighed med Hensyn til de Udgifter, Kommunerne have at gjøre, medens Kolonialraadsinstitutionen kun har en raadgivende Myndighed med Hensyn til Statens Indtægter og Udgifter. I den Henseende er der altsaa en meget stor Forskjel, og det forekommer mig, at naar man vil sammentrænge Borgerraadene og Kolonialraadene i een Institution, saa vil det omtrent være umuligt for Medlemmerne under den daglige Forretningsgang at træffe en bestemt Afstilling mellem de Sager, hvori de have en besluttende Myndighed, og de Sager, hvori de have en raadgivende Myndighed. Der er endnu et Punkt, som vel maa tages i Betragtning, og det er Sproget. Det er en Bestemmelse i Kolonialloven af 1852, at det danske Sprog i Kolonialraadets Forhandlinger skal bruges jevnstidig med det engelske, og det lykkedes i sin Tid fuldstændig at gennemføre denne Bestemmelse, saaledes at de tvende Sprog under Forhandlingen have kunnet trives aldeles venligt ved Siden af hinanden; — det danske Sprog havde sin naturlige Repræsentant i Gouverneuren, og uagtet han ved Forhandlingerne afvejlende brugte det engelske Sprog, var der dog en rig Leilighed til, at begge Sprogene kunde benyttes; men dersom man sammensmelter de nævnte Institutioner, saa vil den fremtrædende Karakter, som i Kolonialraadsinstitutionen er tillagt det danske Sprog, efter min Mening fuldstændig udslættes. Efterat nemlig Borgerraadene nylig ere blevne reformerede ved en temmelig omstændelig og omhyggelig udarbejdet Anordning af 1855, hvor efter Bestemmelsen om Sproget skulde være den samme, som den har været i over 100 Aar, nemlig at det engelske Sprog skal benyttes ved alle Forhandlinger, troer jeg ikke, at der let vil være en Mulighed for, at man ved en Sammensmeltning af Institutionerne kan sætte igjen, at den Plads, som nu i Kolonialraadet er anvist det danske Sprog, og som medvirker til i det Hele at give Kolonierne et dansk Fylognomi, skal kunne bevares. Jeg maa saale-